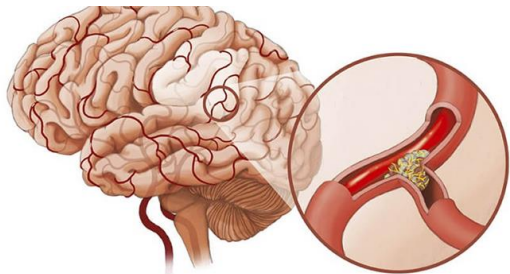

Dấu Hiệu Xuất Huyết Não

Khi tôi viết những dòng này còn đúng 10 ngày nữa là đến ngày giỗ đầu của mẹ. Từ ngày mẹ mất đến nay tôi luôn sống trong nỗi ám ảnh dần vật đến ngạt thở, hình ảnh giọt nước mắt mẹ trào ra khoe mắt khi tôi gào lên gọi mẹ lần cuối cứ ám ảnh từng giấc ngủ.

Năm ngoái tôi mới ra trường chưa có việc làm, nên về nhà một thời gian. Vào 1 ngày cuối năm định mệnh, khi 2 mẹ con vừa ngồi ăn khuya với nhau xong, mẹ bảo thấy mệt nên đi ngủ trước. Ba tôi ngủ ngoài cửa hàng, nhà anh trai cách 1 con hẻm nhỏ, còn chị gái chỉ cách 1 con đường.

Lúc mẹ đi ngủ được hơn nửa tiếng, tôi còn ngồi xem tivi ngoài phòng khách, nghe tiếng mẹ la ú ở trong phòng, tôi nghĩ không biết mẹ nằm mơ gì mà la dữ vậy. Rồi 5 phút sau mẹ hét lên 1 tiếng thật to, tôi chạy vô phòng xem thấy mẹ đang nằm dưới đất, còn thấy quần ướt nhẹp. Tôi hơi bức, trong đầu nghĩ sao mẹ lớn rồi còn lại ghê thế này. Rồi tôi bật đèn sáng hơn, vì mẹ để đèn phòng ngủ màu đỏ nên tôi chỉ thấy mờ mờ, khi bật đèn sáng hơn, tôi lại định đỡ mẹ lên giường. Tôi lấy quần định thay cho mẹ, nhưng khi sờ vào người mới thấy mẹ lạnh ngắt thế này, tôi vội gọi:

– Mẹ, mẹ bị sao vậy mẹ ơi.

Mẹ dường như vẫn còn nghe được tiếng nên ráng nhướng mắt lên và thều thào ờ, ờ mấy tiếng rồi nín bật.

Tôi thấy không ổn, nên gào lên, rồi gọi điện thoại cho ba, anh trai và chị gái. Ba và các anh chị đến, nhìn thấy mẹ anh trai bảo chắc trúng gió rồi, sắp lập đông mà. Anh bảo tôi lấy đồ cạo gió, nhưng tôi nhất quyết không lấy, đòi anh kêu taxi đưa mẹ đi cấp cứu. 15 phút sau xe đến, dù đoạn đường từ nhà tôi đến bệnh viện khoảng 5 phút. Đưa mẹ vào phòng hồi sức cấp cứu các bác sĩ dùng máy thở, rồi dùng 2 cái gì ấn vào người để điều hòa nhịp tim. Tôi không biết gọi là gì nhưng xem phim thấy người ta hay làm vậy.

Qua khe cửa tôi thấy các bác sĩ chạy rần rần lại và 1 bác sĩ trực tiếp cứu mẹ, miệng la hét gì đấy rồi ông đứng thẩn người xuôi tay và lắc đầu. Biết có điềm không lành nhưng tôi cũng ráng cố gắng chờ tin.

Một phút sau bác sĩ báo tin mẹ tôi đã chết trước khi đưa vô đây, dù hy vọng chết lâm sàng và sẽ cứu được nhưng quá trễ, đã qua thời gian vàng cứu chữa rồi.

– Nhưng mẹ em bị sao mà chết vậy bác sĩ – Tôi hỏi trong nước mắt.

– Bà bị tai biến mạch máu não, dẫn đến xuất huyết não, máu tràn qua cả màng não rồi không cứu được. Đáng lẽ em phải đưa bà vô bệnh viện sớm hơn, sao để muộn dữ vậy.

– Em không biết, khi em nghe mẹ la gì đó, chạy vô phòng, thấy mẹ nằm dưới đất còn ướt quần nữa, em còn thay quần cho mẹ xong rồi mới gọi điện cho ba và anh trai về nhà.

Bác sĩ lại hỏi tiếp:

– Vậy trước đó bà có biểu hiện gì khác thường không, chẳng hạn như bà có mắc cao huyết áp không, cách đây vài ngày giọng nói của bà có thay đổi gì không, bà ăn cơm có khó nuốt không, có bị rơi ra ngoài như em bé không, tay chân có khó điều khiển không?

Tôi lục lại trí nhớ của mình thì hầu như có triệu chứng đó, còn về cao huyết áp thì mẹ đã bị nhiều năm nay rồi. Có lẽ vì vậy dạo gần đây tôi thấy mẹ nói chuyện mà giọng cứ run run, ăn cơm thì đổ cả bàn, tôi còn đùa sao mà mẹ cứ như con nít ấy, ăn rơi đầy kia. Bác sĩ giải thích thêm, đó là dấu hiệu sớm nhận biết mẹ tôi bị tai biến mạch máu não. Nếu gia đình biết sớm đưa bà đến bệnh viện trong giai đoạn này thì còn cứu được, lúc đó 1 trong những mạch máu trong não đã bị vỡ rồi, tuy nhiên vẫn chưa xuất huyết nặng, chỉ cần phẫu thuật và nổi lại là mẹ tôi sẽ không sao.

Nghe bác sĩ giải thích xong tự nhưng lòng tôi quặn lại, tôi không còn đứng vững được nữa, thì ra sự vô tâm của mình đã làm mẹ chết như vậy. Là 1 người kề cận bên mẹ vậy mà những thay đổi của mẹ như vậy mình

chẳng thêm để ý. Bây giờ tôi có ăn chay cạo đầu sám hối cũng chưa hết tội. Khi y tá đẩy mẹ ra bảo mọi người nhìn mặt mẹ lần cuối, tôi gào lên, mẹ ơi.

Vậy nên khi thấy cha mẹ mình có những thay đổi này, nhất là cha mẹ có sẵn bệnh cao huyết áp lập tức đưa đi bệnh viện ngay.

Dưới đây là các triệu chứng tai biến mạch máu não cần phải cảnh giác:

– **Nhức đầu dữ dội**, đột ngột. Triệu chứng này có ở trên 50% số bệnh nhân.

– **Đột nhiên thấy chóng mặt, ù tai, choáng váng**. Một bên chân bị yếu hẳn, không vững.

– **Đột nhiên một bên tay không cầm nắm chắc** được đồ vật, dễ rơi thìa, đĩa, bát. Nhặt lại vật dụng để rơi một cách khó khăn.

– Đột nhiên **rối loạn ngôn ngữ**: nói khó, nói ngọng, mọi người không hiểu được bệnh nhân nói gì. Triệu chứng này có thể chỉ diễn ra trong ít phút, nhưng cũng có thể kéo dài cả ngày trước khi tai biến nghiêm trọng xảy ra: bệnh nhân không còn khả năng phát ngôn.

– Đột nhiên bệnh nhân **có cảm giác như kim châm**, kiến đốt ở đầu chi tay, chân, một nửa bên trên người.

– **Xuất hiện những “khoảng vắng”**: thỉnh thoảng bệnh nhân như mất hẳn sự kiểm soát của chính mình. Đang nói bỗng mất ngang trong giây lát mới lại tiếp tục được câu chuyện. Để rơi vật dụng trong tay mà không biết để rồi vài giây sau mới sực nhớ ra và nhặt lên.

– Những rối loạn trí thức: bệnh nhân **đột nhiên mất định hướng** trong vài phút, vài giờ. Thoáng quên, thoáng điếc, mất định hướng về không gian và thời gian.

– Đột nhiên xuất hiện cảm giác như **có ruồi bay trước mắt**, mất thị lực hoàn toàn hoặc một phần, hoặc một hai bên trong giây lát.

